G. de Jode 1568-1600

Hollstein 50-74

ICONES REVELATIO-
NVM S IOHS
EVANGELISTE

in Pathmo

G. de Iode

1

Signa videt miranda, ſacro dum pectore pathmi
Ioannes Christi verba fidemq; docet
Felix ille animi qui noctē dieque reuoluit
Verba dei memori cunctaque mente tenet

Signa videt miranda sacro dum pectore Pathmi
Ioannes Christi verba fidemq; docet
Astra videt septem totidem candelabra et ēsē
Ancipitem Sancti qui exit ab ore viri.

Cap 1

Explicat agna libru͞, mortemq; perpessa ligatum
Primates agnum cælicolæque canunt
Ex cunctis aperire libru͞ dignissimus agne es
Sanguine na͞q; tuo turba redempta sumus

Cap. 4.5

Quanta per humanas pœnarum incõmoda gentes
Grassentur breuiter clara figura docet
Præsto Tyrãnis adest sequitur cædesque famesque
Terribili horrida mors omnia falce metit
Cap 6

Quin etiam horribili quassatur maxima motu
Terra tremens Lumen Lunaq; solque negat
Stellarūq; cadunt de cœlis vndiq; flammæ
Impia sub saxis turba latere cupit. Cap 6

Gentibus e cunctis ſignantur millia multa
Qui propter dominum ſuſtinuere crucem
Dum firmata ſatis reddatur ſancta piorum
Turba ſolet prauis parcere ſæpe Deus

Cap. 7

Ut prima increpuit ſonitum tuba grandine dura
Sternuntur ſegetes et ſata læta boum
Quin etiam horrendis totus micat ignibus æther
Roreque ſanguineo tota madeſcit humus cap 7

Quisque tubā tribuēte Deo capit āgelus ingens
Huic mortale subit poena tremorq; genus
Mox e thurribulo sacer ignis iactus in imum
Concitat et tonitru et cuncta tremore quatit

Cap 7

Ore ſed angelico reſonans tuba quarta, malorum
Terrorumque homini cauſa tremenda fuit
Namque ſuum lumen Sol terris denegat, atque
Luna caret radys aſtraque nigra latent Cap.7

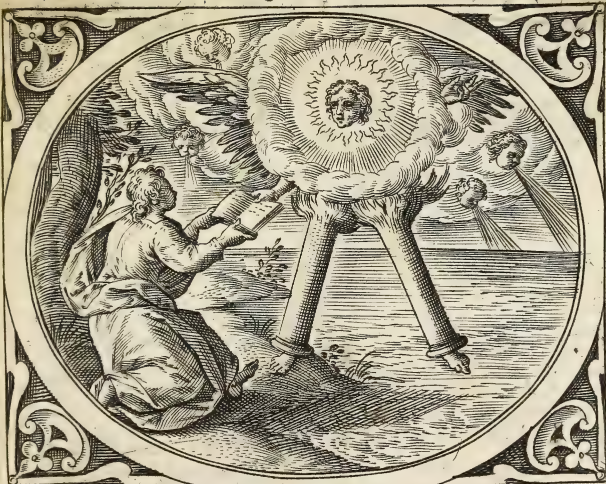

Angelus vt quintus signum dedit ære canoro
Heu sæuus gentes vndique terror habet
Et barathro horribiles vultuq; armisque locustæ
Per quinos menses terrea regna premunt

Cap. 8

Mox ſexta reſonantetuba de carcere miſſi
Terribiles geny quatuor enſe feruntt
Millia multa equitum ferroque igniq; tremendi
Ecce ruunt hominum tertia parſq; cadit Cap. 9

Angelus en fortis cœlesti accedit ab arce
Qui terram calcat qui pede calcat aquas
Infrendensque ferox sinuosa Volumina profert
Oblatum iussum deuorat ille librum

Cap. 10

Corrupti Vates metitur limina templi
Et dominus testes exhibet inde duos
Bestia quos laniat laniatos excitat ipse
Omnipotens cœli et scandere summa iubet

Cap 11

Matre suum pariente Draco vult perdere natum
Angelica immanem perdidit huncce cohors
In cœlo pax est terras discordia vexat
Excitat in sanctos prælia sæua Draco

Cap 12

Septenis capitum monſtris ſe beſtia profert
Totius hanc mundi regna prophana colunt
Huic agni ſpecie ſimilis ſed voce draconi
Inſequitur ſignis beſtia fœda potens
Cap. 13

In sancto iam monte Sion sanctissimus agnus
Astat, et hunc circum cantica læta sonant
Ecce Babel tandem cadit agno gloria cedit
Ergo sequens agnum quisque beatus erit

Cap. 14

Messis ne dubita Veniet, qua denique Christus
Eyciet regno scandala cuncta suo
Puta cohors agnum sequitur, lethumque piorū
Est felix segetem falx metit atque botros

Cap. 14

Cœlesti septem venientes arte ministri
Septem pœnarum pocula plena gerunt
Hæc simul effundunt his bestia tangitur ingens
Que turpes ranas ore patente vomit

Cap. 16.16

Immani vehitur meretrix obſcœna Dracone
Aurato calici mixta Venena ferens
Cuius in immenſum trepidanda potentia ſurgit
Hanc cupiunt Reges hanc cupiuntque Duces

Cap. 17

Deuastata iacent Babylonis mœnia clamat
Angelus et meretrix preßa dolore perit
Mercantes lugent summi lugentq; Monarchæ
Hæc propter fœdæ tristia fata lupæ
Cap. 18

Impia dispereunt maledicti cuncta Draconis
Agmina, iam pœnę te draco sæue premunt
Et Verbum Domini penes est Victoria lætis
Plausibus esca auibus turba prophana iacet

Cap. 19

Tartareo immanis conclusus carcere serpens
En dico premitur bestia sæua iugo
Hinc post mille fremens se cursus ateriget ãnos
Eius at ista breuis regna furoris erunt
Cap. 20

t fuerit Satanas cum Gog detrusus in Orcum
nc quoque pallida mors hec tibi charta refert
O lætum lucem Satanæ mundique Tyrannis
Quando erit electis non metuenda magis

Cap. 20

A Johanne noui cæli et noua terra Videntur
Atque Vrbis Solymæ mænia pulchra nouæ
Quin etiam Vitæ fluuij sunt illa piorum
Mænia cœlestis quæ paradysus habet
Cap. 21